

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 7532/07
25.03.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Mirjane Ivić, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom Vesnom Danilović, zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, koga zastupa punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Republike Srbije, radi poništavanja rešenja tuženog br. 320-04-03255/2007-06 od 02.08.2007. godine, u pravnoj stvari korišćenja podsticajnih sredstava, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 25.03.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba **SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA** rešenje Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodoprivrede Republike Srbije, br. 320-04-03255/2007-06 od 02.08.2007. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijen je kao neosnovan tužiočev zahtev br. 320-04-03255/2007-06, podnet 12.06.2007. godine.

Tužilac tužbom, podnetom preko punomoćnika, osporava zakonitost rešenja tuženog organa ističući da je doneto uz bitnu povredu pravila postupka iz člana 192. i 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku. Takođe je naveo da je u donošenju osporenog rešenja tuženi povredio i načela iz čl. 6, 8, 10. i 15. istog Zakona. Ovo sa razloga, što tuženi nije istakao činjenice na osnovu kojih je doneo odluku kao u dispozitivu, pri čemu ni obrazloženje ne sadrži razloge propisane navedenim članom 199. stav 2. ZUP-a. Takođe je istakao da je tužilac nosilac registrovanog poljoprivrednog gazdinstva, da je član Udruženja voćara i vinogradara "BB", te da je to Udruženje sa humanitarnom nevladinom organizacijom "VV" zaključilo Sporazum o razvoju dana 16.11.2006. godine, po osnovu kog sporazuma se ugovarač "VV" obavezao da nabavi za potrebe Udruženja sadnice borovnica što je i učinio. Stoga je nejasno na osnovu čega je tuženi u pobijanom rešenju zaključio da tužilac nema potrebnu dokumentaciju o poreklu sadnog materijala, pri čemu ima i prijemnice VV i "BB" obe od 30.11.2007. godine, a koje su validan dokument koji govori o poreklu robe, a budući da su donirane, a ne kupljene i naplaćene, prijemnica je dokaz da je borovnica dopremljena od __ direktno u __ do uzgajivača.

Sa iznetog predložio je da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi. Tražio je da sud obaveže tuženog da tužiocu naknadi troškove upravnog spora, koje je u tužbi precizirao.

Tuženi je u odgovoru na tužbu u svemu ostao pri razlozima iz osporenog rešenja, pa je predložio da sud tužbu odbije.

Ispitujući zakonitost rešenja tuženog organa u smislu čl. 39. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. list SRJ" br. 46/96), ocenom navoda istaknutih u tužbi i odgovora na tužbu, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja i spisa predmeta proizlazi da je osporeno rešenje obuhvaćeno bitnom povredom pravila postupka iz čl. 197. stav 1. i 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku.

Ovo sa razloga što, pre svega, uvod rešenja ne sadrži kratko označenje predmeta postupka, kako je to propisano navedenim članom 197. stav 1. Zakona, pa se stoga ne može zaključiti o čemu je to u konkretnom slučaju tuženi rešavao dispozitivom. Osim navedenog, obrazloženje osporenog rešenja ne sadrži utvrđeno činjenično stanje, dokaze na osnovu kojih je tuženi utvrdio činjenice na osnovu kojih je doneo odluku kao u dispozitivu, niti sadrži razloge koji su bili odlučni pri oceni dokaza, kao ni razloge koj s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na rešenje kakvo je dato u dispozitivu, čime je učinio povredu iz člana 199. stav 2. istog Zakona.

Naime, tuženi se u obrazloženju samo paušalno pozvao na odredbe čl. 3., 4., 5. i 6. Uredbe o korišćenju podsticajnih sredstava za podizanje višegodišnjih proizvodnih zasada voća i za popunu mladih višegodišnjih proizvodnih zasada voća za period januar-jun 2007. godine ("Službeni glasnik RS", br. 50/07) uz konstataciju da se zahtevi za ostvarivanje ovog prava podnose do 08.06.2007. godine, a potom i paušalno zaključuje da podnosioc zahteva - tužilac ne ispunjava uslove shodno članu 10. i 11. Uredbe sa razloga što ne poseduje dokumentaciju o poreklu sadnog materijala. Pri tom uopšte nije obrazložio sa kojih razloga zaključuje da tužilac ne poseduje dokumentaciju o poreklu sadnog materijala, niti navodi koju dokumentaciju je uopšte imao u vidu prilikom utvrđivanja činjenica odlučnih za rešavanje po zahtevu tužioca.

Sa svega iznetog, Vrhovni sud Srbije je ocenio da je osporenim rešenje povređen zakon na štetu tužioca, zbog čega je, primenom odredbe člana 41. stav 1. i 2., a u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio

kaõ ũ dispozitivu ove presude. U ponovnom postupku tuženi organ će nesumnjivo utvrditi sve činjenice, koje su odlučne za zakonito rešavanje po zahtevu tužioca, u postupku bez povrede pravila, imajući u vidu i načela Zakona o opštem upravnom postupku, na koje se i tužilac u tužbi poziva, iz člana 6., 8., 10. i 15. Zakona, pa će na osnovu tako utvrđenog činjeničnog stanja, pravilnom primenom materijalno-pravnih odredaba doneti zakonito rešenje. Pri tom će imati u vidu primedbe suda u pogledu postupka iznete u obrazloženju ove presude, kojima je vezan u smislu člana 61. ZUS-a.

Sud nije posebno odlučivao o tužiočevom zahtevu za naknadu troškova upravnog spora, budući da je odredbom člana 60. ZUS-a, propisano da u upravnim sporovima svaka stranka snosi svoje troškove.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 25.03.2009. godine, U. 7532/07

Zapisničar, Predsednik veća - sudija,

Vesna Danilović, s.r. Mirjana Ivić, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Olivera Strugarević

SnM